

lem. Przedwczora slychać było, że przednie straży Jenerała *Nauendorf* przypierały już o trzy ćwierci mili do *Trewiru*, a dziś głoszą, że korpus jego weszło już do tego miasta.

W *Koblencz* Francuzi mocno się fortyfikują; wszystkie miejsca przystępne na brzegach *Renu* zostały zatarasowane, w innych zaś miejscach porobiono rowy i szańce. Xiążę *Ferdinant Württemberg* złożył główną swą kwaterę w *Thal - Ehbrenbreistein*.

Z *Wesel* dnia 23. Grudnia.

Z *Koblencz* odebraliśmy dnia wczorajszego doniesienie pod dniem 19. t. m. że Jenerał *Jourdan* zwyciężył dniem wprzódny *Austryaków*, i zabrał im 3. armaty z 600. ludźmi. Jenerał *Duvignot*, który dnia 7. utracił był stanowiska swoje, i pobity był od *Austryaków* przeprowionych za *Ren* pod *Bacharach*, miał także odzyskać utracone stanowiska. Dzisiejsza *Poczta Kolońska* potwierdza także wzwyż wyrażone doniesienia: bitwa wypadła przy *Trarbach* i była bardzo krwawa. Rotym zdarzeniu, gło-

główna kwatera *Mozy i Sambry* znowu się posunęła do *Wittlich*.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 15. Grudnia.

Wyszedł temi dniami od Rządu rozkaz do Kommissyi Woyskowej, aby Armia cała Angielska z redukowaną była na liczbę, iaka pod czas pokoju bydz zwykła. Lubo ten rozkaz zdaie się zupełnie potwierdzać intencye Królewskie w poselstwie wyrażone, z tym wszytkiem wątpi ieszcze wielu, aby w tym zawierała się szczerosc, i obawia się, aby podobnym podstępem nie chciano uludzić Naród, i wplątać go w nową kampanią.

Wśród tych okoliczności odbieramy wiadosc z *Calais* przez okręt *Auro-ra*, że Direktorium zabroniło teraz wszelkiej komunikacyi prostej między Anglią i Rzeczpospolitą Francuską.

Wyprawa nasza na brzegi Francyi iuz doszczętu spełzła. Wszystkie woyska, które się dotąd znajdowały na wyspce *Dieu* spiesznie powracają do Portów naszych.

Na

Na morzu północnym *Brygantyna* Francuska *Pandora* od 14. armat która nam sama sprząpęła 139. okrętów, i słusznie się nazwać mogła rozgą na statki kupieckie, wpadła teraz sama w ręce nasze, i zaprowadzona została do *Gravesand*. Jednakowo ona nienadgrodzi naszej straty.

W Piątek przeszły podał w Izbie wyższej Lord ieden supplikę za billami od 12. tysięcy podpisaną w Hrabstwie *Bedford*. Przeciw tey podał Hr. *Derby* drugą z *Manchester* od 17,820. os b podpisaną i dodał, że ief czeby się, najmniej 4. tysiące mieszkańców było podpisało, ale partya tamteyżza Ministrów, porwawszy listę spaliła w oczach roznoszących ją do podpisu. Te i tym podobne gwałtowności wyrządzone, dały mu zrzeczność do iak naysczerniejszego odmalowania chytrósci, iakich używa partya Ministrowska dla utrzymania się przy despotycznych swych prawidłach, podczas gdy partya opozycyina postępuje sobie krokami niechybiającemi na włość sprawiedliwości i dobrej wiary. X. *Bedford* podał także supplikę ostatniego zgromadzenia ludu od 14,000., a Lord

Lau:

Lauverdale inną od 8000. podpisaną w *Edinburgu*.

Nakoniec odmieniono nieco *Bill Pitta*, osobliwie punkt ten, przez który Szkotowie śmiercią karani być mieli w takich przypadkach, gdzie Anglicy podlegali tylko karze pieniężney, zacyzm *Bill* przeszedł w Izbie wyższej. Lordowie z partyi opozycyiney użyli wszelkich sprężyn wymowy na okazanie, iak mocno zagraża ten wolności Bretonów, i iak niebezpieczną jest rzeczą cisnąć tym sposobem Naród. Mimo to, dał się slyścić *X. Bedford* z temi słowy: „Gdyby *Bill* tak przeszedł, iak był spoczątku ułożony, na ów czas wojna domowa choćby wynikła, mogłaby być usprawiedliwioną. Dzięki niebom że ten znacznie ułagodzony został. „

Jednak *Lord Landsdowne* oświadczył, że nie chce w prawdzie radzić, aby użyto oręża na zrzucenie wtłoczonego przemocą i gwałtem iarzma niewoli na karg Narodu, ale radzi opuścić ten kray, który się niegdyś szczycił wolnością, a teraz patrzeć musi w ponurem milczeniu na iey ruiny. Pozajutro Król osobiście iechać ma do Parlamentu, końcem sankcyonowania obu przyjętych *Billów*. Pod czas téy uroczyłości, ma cała
Gwar.

Gwardya iemu asystować. Kawalerya także i Infanterya z naydużą się w pobliżności Londynu, odebrała rozkaz trzymania się dnia tego pod bronią. Król niemyśli się już wystawiać na niebezpieczeństwo.

Thelwall czytał wczora ostatni raz polityczne swoje uwagi, w których nauczał przyzwoić wolności, iak się na przyszłość mają zachować gdy billa zaczną despotyczną swoje wykonywać rolę.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 17. Grudnia.

Skarb do tych czas głównym jest przedmiotem zatrudnien Władz Prawodawczych i Direktorium. Ponieważ zaś asygn ty nadzwyczajnym sposobem tracą swoją cenę, a te nieszczęście przypisać się może złości i chiwości kapitalistów, którzy niemilosiernym sposobem chcą korzystać z nieszczęścia krajowego, końcem nasycenia bezdennego ich łakomstwa, niezważając na przykry stan armii i do bankructwa chylący się Naród; z tych miar kazało Direktorium dnia 13. zam.

zamknąć Bursę, iako miejsce ohydneho lichwiarstwa Przyczyny, iakie przywiodły Władzę Wykonawczą do tego kroku, doniesione zostały Radzie szet, w ten sposób: „Przez nierozzerwany ciąg doświadczeń okazało się widocznie, że Bursa, zamiast służenia za punkt zgromadzenia ułatwiającego handel, i interesa, stała się iaskinią łotrów i lichwiarzów, którzy w tém miejscu dzieląc pomiędzy siebie majątek Narodowy i szczególnych obywatelów, chcą tym sposobem wprowadzić głód, i zwrócić nas pod obmierzłe iarzmo Monarchyi Znaydowali się tam ludzie, którzy za ieden ludior w gotowiznie, więcej dawali asygnat, aniżeli od nich żądano. Tracili oni milliony iedynie na to, aby obalić projekta nasze skarbowe, a z tém Konstytucyą 1795. Tak iuż byli bezczelne mi ci lichwiarze; że dnia wczorayszego otwarcie śmieli się sprzeciwiać Policyi. Z téy przyczyny wydany został rozkaz od Direktorium, aby Bursa niezwłocznie zamkniętą została, aż do nowych w téy mierze urzędzeń, i w prowadzenia należytéy policyi. Obowiązkiem iest Direktorium przyprowadzić do skutku prawa nowéy Konstytucyi, i te nieopuści naymniey-

mniejszey zręczności do uskutecznienia swego dzieła. W ten moment zatrudnia się założeniem tamy faciendarzom, dla wstrzymania ich od wydzierania bezcennego majątku Narodu, i ma nadzieie, iż w krótcie dokaże swego. „

Przy tém poselstwie żądało razem Direktorium pieniędzy na różne expensa publiczne, dodając: że na opatrzenie samego Paryża w żywności w jedney Dekadzie potrzeba naymniey 370. millionów liwrów w asygnatach. Poczém uchwalono zaraz Ministrowi wewnętrznym interesów 1,100., dla sily morskiej 600., a dla ministra skarbowego 200. millionów liwrów.

Aby zaś wśród terażniejszych okoliczności wesprzeć w iakikolwiek sposób osoby na urzędach publicznych będące, które przy dawniey ustanowionéy pensyi utrzymać się nie mogą, postanowiono, aby ta trzydzieści razy zwiększoną została.